

Література

1. Мигранты в Европе: грозит ли кризис [Електронний ресурс] // *Emigranto*. – 2016. – Режим доступу: <http://emigranto.ru/spravochnaya/emigraciya/migranty-v-evrope.html>.
2. Fewer migrants at EU borders in 2016 [Електронний ресурс] // *European Border and Coast Guard Agency*. – 2017. – Режим доступу: <http://frontex.europa.eu/news/fewer-migrants-at-eu-borders-in-2016-HWnClJ>.
3. Набі Е. «Міграційна катастрофа» у Європі як ключове випробування для європейської єдності [Електронний ресурс] / Емал Набі // «iPress». – 2016. – Режим доступу: http://ipress.ua/articles/migratsiyna_katastrofa_u_yevropi_yak_klyuchove_vyprobuvannya_dlya_ievropeyskoi_iednosti_136868.html.
4. Миграционный кризис в Европе в цифрах и графиках [Електронний ресурс] // *Би-би-си*. – 2016. – Режим доступу: http://www.bbc.com/russian/international/2016/02/160219_migrant_crisis_charts.
5. Global migration trends factsheet [Електронний ресурс] // *International Organization for Migration*. – 2016. – Режим доступу: <http://gmdac.iom.int/global-migration-trends-factsheet>.

КАТЕРИНА ПИЛИПЧУК

Науковий керівник:

к.е.н., доц. Комар Н. В.

ПРОБЛЕМИ БІЖЕНЦІВ У СВІТІ

Останнім часом перед світом все частіше постає таке важливе питання як проблема біженців. Адже вона глобально пов'язана з низкою важливих аспектів життя країн, а саме з внутрішнім становищем цілого ряду світових держав, з ефективністю діяльності їх органів управління, з функціонуванням міжнародних організацій. Біженцем є особа, яка через причини переслідування чи певних утисків через релігійні, національні, расові, чи соціальні особливості вимушена покинути рідну країну. Поступове збільшення міграційних потоків поставило перед людством ще одне важливе завдання – створення міжнародних органів регулювання цим процесом.

Станом на 2014 рік у Європі було зареєстровано за офіційними даними більше ніж 650 тисяч біженців. Списки країн-лідерів, жителі яких найчастіше подають прохання про притулок, постійно оновлюються залежно від сезону. Прикладами таких лідерів є Угорщина, в яку емігрують вихідці з Сирії, Афганістану, Косова та Італія, яка масово приймає через Середземне море жителів Нігерії, Гамбії та Малі [1].

Однією з особливостей проблеми біженців є той факт, що основний приплив мігрантів зосереджений в державах високого економічного розвитку. Так, за даними ООН близько 86% таких утікачів світу сьогодні проживають у високорозвинених країнах [2]. Дуже гостро дана проблема торкнулась країн

Європи. За останні декілька років приплив туди біженців з Близького Сходу та Африки збільшився у декілька разів.

Варто зазначити, що на сучасному етапі розвитку дуже загострилась така світова проблема як збільшення потоків нелегальної, або вимушеної міграції морськими шляхами. Зокрема у 2015 році це призвело до поглиблення міграційної кризи південних кордонів Європи. Ніколи ще до цього часу потоки біженців, які перетинають кордон морем, не були настільки великими. Станом на початок 2015 року майже 350 тисяч осіб дістались до Європи через Середземне море. В порівнянні з 2014 роком дана кількість склала приріст розміром у 60% від загальної кількості так-званих «морських» біженців [3]. Перш за все, це зростання складало вимушені мігранти, які покинули країни з нестабільною військово-політичною ситуацією, такі як Афганістан та Сирія.

Щоб ефективно оцінити проблему біженців у світі та хоча б на крок наблизитись до шляхів її вирішення, необхідно детально проаналізувати основні причини цього процесу та з'ясувати, чому люди по всьому світу переїжджають до країн Заходу та Америки – об'єктивно судячи, високорозвинених країн.

Нам добре відомо, що країни Східної Азії характеризуються такою важливою світовою проблемою як перенаселення і як наслідок – неможливість працевлаштування в рідній країні, що спричинене нестачею робочих місць. До того ж важко отримати високу освіту, яка б забезпечила гідне життя та високооплачувану кваліфікацію. У країнах Близького Сходу ймовірність природних катаклізмів є набагато вищою, ніж у решти світу, що пов'язано з особливостями географічного розташування. Щодо африканських країн, їм характерні постійні воєнні конфлікти, що є важливою причиною переїзду біженців до інших, більше розвинутих в економічному плані світових держав. Проте, на відміну від Азії, переважна більшість мігрантів країн якої переїжджають до Європи та Південної Америки, африканському континенту все ж більше характерна внутрішньоконтинентальна міграція біженців.

Щодо шляхів розв'язання глобальної проблеми біженців, то їх існує дуже багато у світовій практиці. Ми проаналізували, на нашу думку, один з основних. Як відомо, кожна країна, яка приймає біженців, керується власним законодавством про становище і умови перебування на її території іноземних громадян. Деякі дослідники цього питання стверджують, що у зв'язку зі збільшенням потоків біженців у країни високого економічного розвитку просто необхідним на сьогодні є розробка і впровадження єдиного світового закону, нормативного документу, який би впорядковував визнання біженців, займався їх працевлаштуванням, визначав права та надавав низку певних можливостей [4]. Більш того, цей захід дозволить біженцям сплачувати податки, що позитивно вплине на економіку країни, яка приймає мігрантів. Проте поки що ні члени Європейського Союзу, ні країни Північної Америки не взяли серйозно до цього питання, а лише перекладають його на представників ООН.

Отже, в процесі нашого дослідження глобальної проблеми міграції та біженців зокрема можна зробити загальний висновок, що багато країн сьогодні зіштовхнулися з ситуацією неконтрольованого переїзду утікачів за об'єктивних обставин. Основними проблемами таких мігрантів є: потреба в житлі, важкість

працевлаштування та невизнання біженців у світі. Тому для розв'язання цієї проблеми необхідно підійти більш комплексно, а саме розробити країнами світу міжнародний нормативно-правовий документ, який би містив правову базу щодо питань мігрантів, встановлював загальні права та обов'язки біженців, а також був справедливим і адекватним заходом врегулювання міграційної кризи.

Література

1. *International Migration // IOM Publications. – 2015. – Vol. 53 (2). – 408 с.*
2. *Офіційний сайт Організації Об'єднаних Націй [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.un.org/ru/index.html>.*
3. *Офіційний сайт Організації Об'єднаних Націй [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.un.org/ru/index.html>.*
4. *Солодько А. Аналіз політики інтеграції біженців та осіб, які потребують додаткового захисту / А. Солодько – К.: Центр дослідження суспільства, 2015. – 37 с.*

НАТАЛІЯ ПОЧИНОК

Науковий керівник:

к.е.н., доц. Комар Н. В.

ПРОБЛЕМА ЗАЙНЯТОСТІ У СВІТОВІЙ ЕКОНОМІЦІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПОДОЛАННЯ

Безробіття – соціально-економічне явище, за якого частина осіб не має змоги реалізувати своє право на працю та отримання заробітної плати (винагороди) як джерела існування [1]. Слід наголосити, що це визначення безробіття стосується лише тих громадян, які самі шукають роботу, виявляючи економічну активність, тобто фізично та розумово працездатне населення.

Попри те, що безробіття є обов'язковою складовою ринкового типу економіки, все ж існують фактори, котрі негативно впливають на його природний рівень, цим самим змінюючи його до такого стану, коли від цього страждає як кожен суб'єкт господарської діяльності, так і економіка в цілому. Основними причинами безробіття є структурні зрушення в економіці, що виражаються у впровадженні нових технологій, згортанні виробництва в традиційних галузях, закритті технічно відсталих підприємств; економічна рецесія, що змушує роботодавців скорочувати штат працівників; економічна конкуренція на ринку праці; політика уряду в галузі оплати праці; сезонні зміни в рівні виробництва в окремих галузях; зміни в демографічній структурі населення [2].

Природньо, що будь-яка держава є зацікавленою у високій зайнятості робочої сили. Проте жодне суспільство не здатне забезпечити усіх працездатних роботою. Так, за даними ООН, сьогодні у світі кожний третій працездатний не має роботи взагалі або має випадковий чи сезонний заробіток